

๑๓/๖

บทละครวิทยุ เรื่อง "สุดเสียงเพลง"
บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
คณะกรรมการดำเนินาแสดง

วิทยุกระจายเสียงกรมจเรสื่อสาร วันที่ 21 ตุลาคม 2499

.....
ดนตรีเบิกโรง

ผู้บรรยาย

สวัสดิ์ท่านผู้ฟัง

คำวันนี้คณะกรรมการจัดเสนอนาฏกรรมวิทยุ เรื่อง "สุดเสียงเพลง" บทประพันธ์
ของสด กุรมะโรหิต เพลงประกอบโดย ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ขอเชิญฟัง....
(เสียงเคาะประตูรั้วจนฟังไม่ดังจนเกินไป แสดงให้เห็นการสุภาพของการเคาะ)
วลัย วลัย เรียนร้อยหรือยัง (เคาะประตู)

นรา

วลัย

นราหรือคะ เดี๋ยวคะ.... อีกเดี๋ยวเดี๋ยวเท่านั้น

นรา

อนุญาตให้ส่งกระจากได้อีก 5 วินาที เหม็นิเขาเรียนร้อยแล้ว

วลัย

(เสียงข้างในห้อง) คะ....คะ...เสร็จเดี๋ยวนี้แหละคะ คุณออกไปประกาศก่อน
ก็ได้อะ

นรา

ผมประกาศได้เลยนะ อย่าให้ผมเกอนะ

วลัย

(เสียงหัวเราะในห้อง) วัย , ร้องกันมาตั้งปีแล้ว คิดนเคยทำให้คุณเกอนหรือคะ
ไปเถอะคะ นรารับไปประกาศเขาเถอะ อย่าให้เขาคอย คิดนจะพลอยเสียชื่อ
เสียงไปด้วย

(เสียงผู้ให้สัมภาษณ์ว่านราเดินออกไปจากห้องแต่งตัว ออกไปหน้าเวทีของไนท์คลับ
ชื่อ "บลูม")

นรา

ท่านสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เคารพ

ของก้านัดที่บลูม สัญญากับท่านไว้เมื่อคืนนี้ ก็คือเพลงใหม่ของวลัย คำว่า วลัย
ผมเห็นว่าจะไม่ต้องแปลว่าเป็นอะไร อยู่ที่ไหน และจะมาทำอะไร ตลอดปีหนึ่งที่
ผ่านไปแล้ว ผมคิดว่าคำว่าวลัย คงอยู่ที่ริมฝีปากของท่าน...(เสียงผู้ให้สัมภาษณ์ว่านรา)

(เสียงผู้ชายตะโกนจากโต๊ะ) ไม่ใช่อยู่ที่ริมฝีปาก.....อยู่ที่หัวใจของคุณ

(เสียงผู้ชายอีกคนหนึ่ง) ไซ้ ไซ้ ผมเป็นพยานได้ วลัยอยู่ในหัวใจผมมานานแล้ว.....เชิญคุณ
วลัยเร็ว ๆ หน่อย

(เสียงหัวเราะชอบใจเกรียวกราว ระหว่างผู้ที่นั่งล้อมโต๊ะรอบเวที)

นรา

ครับ ครับ ผมใช้คำผิดไป คุณวลัยอยู่ในหัวใจไม่ใช่อยู่ที่ริมฝีปาก

(เสียงผู้ชายคนแรก) ต้องอยู่ในหัวใจของคุณด้วยนะ นรา

นรา

ท่านก็ทราบด้วยหรือครับ (หัวเราะ) ผมอยากจะเรียนว่า วลัยเป็นเจ้าหัวใจของ
ผม พูดอย่างนี้คงพอใจนะครับ

(เสียงผู้ชายคนแรก) อ้อ, พอใจแน่ ให้มันแน่ ๆ นะ น้องชาย พูดเป็นเล่นไป

นรา

ผมรับรองครับ ต้องอธิบายหน่อย ก็รับรองว่า วลัยจะร้องอยู่ในหัวใจ
ของทุกท่านรวมทั้งตัวผมด้วย สำหรับเพลงใหม่ ของวลัยคำวันนี้ คือเพลง (รับท้าว)

ผมไม่อยากจะมีความอะไรมา เพราะกลัวว่าจะทำให้เพลงดี ๆ ของเขาเสียไป แต่
ขอเรียนว่า วลัยจะทำอย่างดีที่สุด จะทำลายประวัติการร้องเพลงที่ร้องมาแล้วอย่างราบ
คาบที่เดียว อ้อ, วลัยพร้อมแล้วครับ ผมก็สูญเสียเพลิน เชิญคุณวลัย
(เสียงพี่สาววลัยเดินออกมาบนเวที เสียงปรบมือคึกกราว และมีเสียงร้องเรียกชื่อวลัย...
วลัย...)

วลัย ท่านที่เคารพ ทำให้ฉันเป็นผู้หญิงที่มีความสุขที่สุดในโลก เป็นพระคุณอย่างสิ้นเหลือที่กรุณา
ให้เกียรติ ฉันจะไม่เสียเวลาพูดอะไรให้มากกว่านี้หรอกค่ะ

พระเวชกิจ (เสียงอย่างคนเมา) อ้อ, พูดได้ คุณวลัยพูดได้ เราอยากฟังคุณวลัยพูดสักนิดหนึ่ง.....
อยากฟังจริง ๆ เสียงของคุณ....โอ๊ย...นี่ผมจะพรรณาดูอย่างไรดี...ที่มันมี
ประพันธ์บ้างไหม

(เสียงผู้หญิง) มีแก่นักประพันธ์ผู้หญิงค่ะ คุณพระ

พระเวช (เสียงเมาเหล้า) นักประพันธ์ผู้หญิงไม่เอา คุณใช้ไหมล่ะ ไม่ได้..ไม่ได้..ผู้หญิง
ถกอีก

วลัย ประธานโหมณะคะ คิดันควรจะร้องเพลงได้แล้วค่ะ

พระเวช (เสียงเมาเหล้า) ผมอยากฟังคนสวยพูด พูดถึงผมนะ ไม่ใช่พูดถึงคนอื่น ผมอยากกลับไป
นอนฝันให้สบายสักหน่อย

วลัย คิดันมีคำพูดคำเดียวเท่านั้นคะ สำหรับคุณพระ

พระเวช อะไร

วลัย ความเมตตาของคุณพระ เหมือนน้ำในมหาสมุทรคะ ถ้าคิดันจะต้องเกิดอีกชาติหนึ่ง ก็ขอ
ให้เกิดมาเป็นลูกสาวคนสุดท้ายของคุณพระคะ (เสียงหัวเราะคังครืน)

พระเวช (เสียงเมาเหล้า) แล้วกัน แล้วกัน งั้นไม่ฟังคุณพูดคะ ร้องเพลงดีกว่า เอาเรื่องได้
ร้องให้ดีที่สุดเชียวนะ

(ดนตรีขึ้น แล้ววลัยร้องเพลง พอร้องจบก็มีเสียงคนมือกราวใหญ่)

พระเวช เกิดไปเลย , ขออีกที, ขออีกที

เสียงผู้ชาย วลัย วลัย คุณร้องอย่างนี้ผมแย

เสียงผู้ชาย คุณจะต้องอยู่ในหัวใจของผมจนชั่วฟ้าดินสลาย

วลัย ขอบพระคุณคะ ขอบพระคุณท่านที่เคารพทุก ๆ ท่าน ค่ะ

ดนตรี

(เสียงประตูเปิด สมมุติว่าวลัยเข้าห้องแต่งตัว และเสียงปิดประตู)

วลัย อ้าว เกษ นั้นจะกลับละหรือ ? ของเธอเพลงสุดท้ายไม่ใช่หรือ ?

เกษณี ผู้จัดการเขาคิดเพลงสุดท้าย วันนี้เราเลิกสี่สาม เอ๊ะ , คุณนราเขาไม่ได้บอกเธอหรอกหรือ

วลัย ไม่เห็นเขาบอก วันนี้เขามีเพลงเดียวเท่านั้น เพราะไม่อยากจะร้องมาก ใจมันไม่สบาย

ฉันอยากไห้ดูรูปเปิดตั้งแต่หัวค่ำ นี่เล่นเปิดสองยาม เสียเวลาเหลือเกิน

เกษณี ทำไม เธอไม่ชอบดูบ้านหรือ ? นอนเอาแรงเสียทุกหัวโมงฉันว่ามันก็เหมาะอยู่แล้ว

ถ้าขึ้นเปิดหัวค่ำ พวกเราจะไม่ได้พักผ่อนเลยตลอดคืน

วลัย ก็จริงของเธอ แต่เธอกับฉันไม่เหมือนกัน บ้านเรานั้นน่าจะอยู่

เกษณี เอ๊ะ บ้านเธอไม่น่าอยู่หรอกหรือ ?

- วลัย ฉันพูดไปถูกหรือ ? นั้นเธอจะกลับหรือ ? นี่ก็เป็นคนสุดท้ายนะสิ
- เกษิณี คุณเขามาเรียบร้อยแล้ว
- วลัย คุณของเ... ขอฉันพิจารณาเสียแล้วละเกษ
- เกษิณี ฉันหวังของฉันนะ วลัย (หัวเราะ แล้ว ก็ออกจากห้องไป เสียงฝีเท้า เสียงเปิดและปิด ประตู)
- (วลัยร้องเพลงกล่อมอารมณ์เบา ๆ เสียงถูกกัก สมมุติว่ากำลังจึกของอยู่ที่หน้ากระจกแต่งตัว สักครู่ก็มีเสียงเคาะประตู)
- วลัย ใครคะ ?
- นรา นรา
- วลัย เข้ามาได้แล้วคะ
- (เสียงเปิดและปิดประตู เสียงฝีเท้า)
- นรา ค่ะ คุณเหนื่อยเหลือเกิน แต่เคราะห์ดีที่ผู้จัดการเขาเลิกสี่สาม นี่ปิดเวทีแล้ว
- วลัย ค่ะ ค่ะ ไม่น่าสบายคะ
- นรา อ้าว, เป็นหวัดล่ะสิ ถ้าขึ้นเป็นหวัดแน่ก็แย่เท่านั้นเอง ผมประกาศไว้แล้วว่าพุงนี้คุณจะได้ เสนอเพลงดังหลายเพลง
- วลัย ค่ะ ร้องไปเถอะ คุณไม่ต้องวิตก
- นรา วลัย
- วลัย ซา
- นรา เรารู้จักกันมาปีกว่าแล้ว เพราะดนตรี
- วลัย ทำไมคะ
- นรา ผมคิดว่าผมได้พยายามอย่างดีที่สุดแล้วที่จะศึกษาชีวิตของคุณ
- วลัย แล้ว แล้วคุณเข้าใจอย่างไรล่ะคะ นรา?
- นรา ผมเข้าใจว่าคุณไม่มีความสุข
- วลัย (ถอนใจ) ค่ะ ไม่น่าอยากให้คุณเข้าใจอย่างนั้น
- นรา ทำไม หรือว่าไม่จริง
- วลัย มันอาจจะเป็นอย่างจริง แต่ฉันไม่อยากจะสนใจ
- นรา เรื่องสนใจห้ามผมไม่ได้ออก วลัย ผมอาจจะไม่สนใจกับใคร ๆ ในโลกนี้ก็ได้ แต่สำหรับคุณ ผมช่วยไม่ได้
- วลัย ความสนใจของคุณไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ตัวคุณเลยคะ นรา
- นรา ทำไม ทำไมจะไม่เป็นประโยชน์ มันเป็นประโยชน์โดยตรงของผม
- วลัย แต่ฉัน เห็นว่าคุณยิ่งสนใจเท่าไรคุณก็ไม่สบายใจเท่านั้น
- นรา คุณหรือวลัย ว่าผมไม่สนใจ (ถอนใจ)
- วลัย ค่ะ ทรานนี่คะ ทรานมานานแล้ว
- นรา ทราน , (ถอนใจ) ผมก็เคยคิดว่าคุณก็ทราน แต่ว่า... มันก็ไม่ทำให้คุณหรือผมดีขึ้น ผมมีความรู้สึกแปลก ๆ ... ผมรู้สึกว่าชีวิตมันไม่มีความหมายอะไรเลยเลย ชีวิตของผม 31 ปี มันยาวจนเบื่อ คุณรู้ไหมว่า ผมไม่เคยมีความสุข ผมพบแต่ความผิดหวัง ตลอดปีที่แล้วที่ผมพบคุณผมก็ไม่เข้าใจว่าผมรู้สึกอย่างไร บอกได้แต่ว่า

ผมเห็นชีวิตมีราคาขึ้นบ้าง แต่ผมมอง ๆ ไป ก็เจอแต่กำแพงผมมองไม่เห็นทางออก เห็นแค่ความมืด จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ผมก็ยังไม่ว่าผมควรจะพอใจกับชีวิตแค่ไหน มันก็อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ แบบเท่านั้นเอง

วลัย คุณคงคิดมากไปเอง ที่จริงก็ไม่น่าจะมีอะไรมาก

นรา ไม่น่าจะมีอะไรมาก คุณคิดอย่างนี้หรือ?

วลัย ถ้าคุณคิดมากมันก็มีเรื่องมาก ชีวิตไม่ใช่สิ่งที่เราจะเรียกร้องอะไรจากมันได้ทุกอย่างทุกเวลา เราเข้าใจมัน คิดมันมีชีวิตอยู่ได้ทุกวันนี้ก็เพราะพยายามเข้าใจชีวิต

นรา ผมก็พยายามเข้าใจ แต่ผมทบทวนไม่ได้

วลัย ต้องทนให้ไต่ละ คิดมันมาแล้ว 29 ปี ทนมาตั้งแต่เล็ก ๆ คุณคงไม่ทราบว่าคิดมันผ่านชีวิตมาอย่างไร

นรา คุณไม่เคยเล่า

วลัย คิดมันกำพร้าแม่ละ แม่ตายเมื่อคิดมันอายุได้เพียง 5 ขวบเท่านั้น คิดมันเริ่มมีแม่เลี้ยงเมื่ออายุ 7 ขวบ ตั้งแต่นั้นแม่เลี้ยงแล้วคิดมันก็ต้องอยู่ในความมืด คุณพอเชื่อแม่เลี้ยงทุกอย่าง คิดมันถูกใช้ให้ทำงานจนไม่มีโอกาสเรียนหนังสือ คุณพอถือไม่ว่า ท่านกลับบอกว่าดี ลูกหญิงต้องงานบ้านเก่ง ๆ ก็จริงของท่านละ แต่การศึกษาของคิดมันก็คำนวณเพียงมัธยม 3 คิดมันต้องออกจากโรงเรียนเพราะคุณพ่อมีรายได้น้อยพอจะให้ลูกทุกคนเข้าเรียนได้ ลูกของแม่เลี้ยง 3 คนไม่ถูกออก เอาออกแต่คิดมัน อ้างว่าโศกแล้ว ให้ออกมาช่วยทำงานบ้าน ชีวิตของคิดมันเริ่มเปลี่ยนตั้งแต่นั้น คิดมันถูกแม่เลี้ยงกดขี่อย่างทารุณ ลำเอียงสารพัด ลำบากแทบเลือกตากระเด็น คิดมันต้องทำงานในหน้าที่ของคนใช้มาจนอายุเกือบ 20 จึงหมดทางที่จะทนต่อไปได้ คิดมันตัดสินใจ *มองกล้า* มันกล้าเกินไป กล้าเพราะต้องการจะหนีจากความทรมาน แล้วก็เพราะการตัดสินใจครั้งนั้น ชีวิตของคิดมันจึงเป็นอย่างนี้

นรา ผมพอจะเข้าใจ ผมเคอะอะไรได้หลายอย่าง และเชื่อว่าคงเคอะไม่ผิด เพราะผมเข้าใจคุณ ผมจึงทนชีวิตไม่ได้

วลัย คุณเข้าใจคิดมันหรือคะ นรา

นรา เข้าใจอย่างมาก เข้าใจอย่างละเอียด เพราะเข้าใจจึงเห็นใจ

วลัย ก็เห็นจะมีคุณคนเดียวเท่านั้นที่เห็นใจคิดมัน

นรา ผมอยากจะเป็นคน ๆ เดียวที่เห็นใจคุณ ผมไม่ต้องการจะให้ใครมาเห็นใจคุณอีก แต่ผมก็ไต่แค่เพียงเห็นใจเท่านั้น

วลัย คิดมันไม่เคยลืมบุญคุณที่คุณได้ช่วยให้คิดมันร้องเพลงได้ จนมีรายได้พอเลี้ยงบ้านเพราะการร้องเพลง คุณไต่บั้นคิดมันขึ้นมา บุญคุณของคุณคิดมันไม่ทราบว่าจะตอบแทนอย่างไร

นรา ผมไม่ยากให้คุณพูดถึงบุญคุณ ผมไม่ได้ทำอะไรมาก คุณมีความสามารถพิเศษของคุณเอง คุณเก่งเพราะคุณมีGift ไม่เก่งเพราะผม

วลัย แต่คุณก็เห็นใจเหนื่อยเพราะคิดมันมาก

นรา แต่คุณไม่ทราบหรือ วลัยว่าคุณเป็นผู้ทำให้ผมหายเหนื่อย *แด่พี่* คุณทำให้ผมแลเห็นชีวิตใหม่ แม้ว่าจะเห็นเพียงไกล ๆ ก็ยังดีกว่าที่จะไม่ได้เห็นเสียเลย

วลัย แต่คิดมันก็ต้องมีที่อยู่เสมอว่าคุณเป็นคนบั้นคิดมันขึ้นมา ถ้าคิดมันไม่ได้อาชีพทางนี้คิดมันก็ตายทั้งเป็น

8

คุณคงไม่ทราบว่า....เออ...ทางบ้านคิดมัน... อ่า...

นรา ผมพอจะทราบไ้บ้าง

วลัย แต่ที่ทราบไม่ละเอียด แต่ก่อนบางวัน....เล่าไม่อาย ...เรามีอาหารกินเพียงมือเดียวเท่านั้น

นรา ก็.....คุณเติมศักดิ์เล่ากริบ?

วลัย คุณเติมหรือคะ (ถอนใจ) คุณเติมเขาไม่ยอมเลิกชอบทรอกคะ เขาหาเพื่อจะเลี้ยงตัวเขา คนเดียวเท่านั้น มันเป็นเรื่องน่าอายคะ นรา แต่คิดมันก็ไม่อยากลงโทษเขา คนเราคิดไม่เหมือนกัน คิดมันเป็นคนผิดเองโทษคุณเติมเขาไม่ได้

นรา คุณผิด? คุณทำงานทั้งกลางวันกลางคืนยังผิดอีกหรือ?

วลัย คิดมันผิดเพราะคุณผิดคะ นี่ก็ไม่ได้โทษเขา-ทรอก เขาก็ไม่ได้แกล้ง แต่นิสัยของเขาเป็นอย่างนั้นเอง

นรา คุณเป็นคนก็เกินไป เอะอะอะไรก็ได้แต่โทษตัวเอง

วลัย โทษตัวเองตลอดเลยดีกว่าโทษคนอื่นคะ

นรา เอะ วลัย นั่นคุณเป็นอะไร?

วลัย เป็นอะไรที่โทษกันคะ

นรา ที่ไหน

วลัย (นั่งอึ้ง) เออ.....เปล่าคะ.....คิดมันทกล้ม

นรา แน่หรือ ผมไม่เชื่อ

วลัย ทำไมคุณจะต้องสนใจก๊วยละคะ

นรา เมื่อเดือนที่แล้วผมก็เห็นรอยหนึ่ง คล้าย ๆ อย่างนี้ คุณก็ว่าคุณทกล้ม คุณหงกล้มบ่อย ๆ ใครจะเชื่อ

วลัย คิดมันไม่อยากให้คนอื่นสนใจอะไรในตัวมัน

นรา ช่วยไม่ได้ ผมต้องสนใจ ผมรู้ว่าคุณไม่ได้ทกล้ม นี่คุณถูกทารุณอย่างนี้บ่อย ๆ หรือ

วลัย (นั่ง)

นรา ผมอยากจะถามคุณมานานแล้ว คุณเติมเขารักคุณหรือเปล่า

วลัย โอ้ นรา คุณอย่าถามอะไรคิดมันเรื่องคน ๆ นี้เลย มันไม่ทำให้อะไรดีขึ้น

นรา ผมจะไม่นั่งค่อไปอีกแล้ว ผมไ้หนึ่งมานานต่อไปนี้ถึงเวลาที่ผมจะพูดบ้าง ผมรู้ว่าคุณเติมเขาไม่ไ้รักคุณ ถ้าเขารักคุณ เขาคงไม่ทำกับคุณอย่างนี้ เขาหาเรื่องวิวาทกับคุณเกือบทุกวัน ทำไมผมถึงรู้ ผมยอมเสียกิริยาตามเพื่อนบ้านของคุณดู เขาใช้กำลังกับคุณเสมอ แผลที่ไ้หูคุณแผลนี้ก็ต้องมีมือเขาอีกแม่ ๆ ผมทนไม่ได้ ทนไม่ไ้จริง ๆ ผมรู้ว่าผมไม่มีสิทธิ์อะไรในตัวคุณ แต่ผมมีสิทธิ์จะช่วยคุณ เพราะผมรักคุณ

วลัย นรา

นรา วันนี้ผมจะพูดให้หมด ผมต้องการพูดมานานแล้ว ๗๗ วลัย ไ้ยินไหม ผมรักคุณ ผมมีสิทธิ์ที่จะพูดไม่ใช่หรือ

วลัย คิดมันทราบคะ ว่าคุณรักคิดมัน ถึงเราจะไม่เคยพูดกันเลย คิดมันก็ทราบ แต่ไ้ไปรอกเออะคะ คุณอย่าทรมานตัวเองเพราะเท่ากับทรมานคิดมันด้วย

- นรา จะธรรมดาหรือไม่ธรรมดาแมกก็ต้องพูด ถ้าขึ้นไม่พูดจะธรรมดาใหม่นี้ เหมธรรมดามานานแล้ว
วลัย แต่จะมีประโยชน์อะไรคะ นรา คุณควรธรรมดาเพื่อคนอื่นจะดีกว่า
นรา เหมไม่มีคนอื่น
วลัย ถ้าคุณใช้ความพยายามคุณก็คงจะมีได้ คนอื่นเขามีทางจะให้ความสุขแก่คุณได้ก็ดีกว่าคุณ
นรา คุณไม่เข้าใจเลย
วลัย คุณคิดว่าคนอื่นเข้าใจชีวิตของคนทุกคน
นรา แต่คุณไม่เข้าใจชีวิตของนักดนตรีอย่างผมแน่ ๆ ผมอยู่ใต้ภัยเสียง ผมต้องการเสียง เสียง
ของคุณ... คุณไม่รู้ ... เสียงของคุณเอาชีวิตของผมไปหมด ผมไม่มีอะไรเหลือเลย
วลัย โอ นรา
นรา คุณไม่รู้จิตตัวของคุณ บางที ... จะไม่มีใครรู้จักคุณเลยแม้แต่คุณเค็มของคุณ
วลัย คุณเสียใจคะ ที่เสียงของคุณทำลายความธรรมดาในแกคุณ
นรา ไม่ใช่เสียงอย่างเดียว ทุกอย่างในตัวคุณ คำพูด นิสัย อารมณ์.... เป็นสิ่งที่ตรงกับความต้องการ
การของผมทั้งสิ้น ผมเป็นคนโชคร้ายที่พบคุณช้านานไป
วลัย คุณก็โชคร้ายเหมือนกันคะ
นรา วลัย
วลัย อย่างนี้ นรา อย่างนี้ โชป่ล่อยคุณดีกว่า มันไม่ได้ทำให้อะไรดีขึ้น
นรา จริงของคุณ ผมเอาชนะอารมณ์ของผมไม่ได้ ผมต้องขอโทษ
วลัย เราดัดกันดีกว่านะคะ จวนดีแล้ว
นรา เราควรจะกลับผมไม่อยากจะอยู่ใกล้คุณด้วยอารมณ์อย่างนี้ ผมจะไปส่ง คุณพร้อมแล้วใช่ไหม
คนตรี
(เสียงเลาะประตู่สังกะสี สมมุติว่าวลัยไปถึงบ้านแล้วโคยมินราไปส่ง)
เกมศักดิ์ วลัยใช่ไหม?
วลัย เปิดประตูด้วยคะ (เสียงเปิดประตู)
เกม อ้อ , คุณนรา นึกแล้วเชื่อว่าผมต้องมาส่งตามเคย เข้ามาข้างในก่อนสิคุณ ผมกำลังอยาก
พบอยู่ที่เดียว
นรา ก็มากแล้ว อย่าให้ผมเข้าไปรบกวนเลย
เกม อ้าย ไม่ก็ก ไม่ก็กแน่ เพิ่งดีสิเท่านั้นเอง ก็อะไรกัน เข้ามาก่อนนะ มาสิ มาค้มกันสัก
แปดสองแปดก่อน
นรา เม่ง่วงนอน วลัยก็ง่วง
เกม ข้างหัววลัยเสียเหลือเกินนะ วลัยเขายังไม่ง่วงหรอก ถ้ามีคุณอยู่ เข้ามาสิ คุณนราคุณกลัว
อะไรหรือ
(เสียงฝีเท้าแสดงว่านราเดินเข้ามาในบ้าน)
เกม เชิญข้างในห้อง นั่งสิคุณ ตามสบาย เอาแม่โขงสักเบ๊กไหม ผมก็มีแค่แม่โขงเท่านั้น ผมก
กินยอกข้าวจะออกอยากยากจนอย่างไร อ้ายยอกข้าวนี้ทิ้งไม่ได้
นรา อย่างลำบากเลย ผมไม่ค้ม ผมคิดว่าผมจะกลับ
เกม อะไร พอนั่งลงก็จะกลับเสียแล้ว อยู่สักครูเดอะ ผมมีธุระจะพูด ด้วย
นรา คุณจะพูดอะไรก็พูดเดอะ คุณเกม นึกก็มากแล้ว

เค็ม (หัวเราะอย่างกวน) ที่ที่บลูมละสว่างก็ได้ พอมายูตอหน้าผมเข้าก็ตึกขึ้นมาที่เคียว
นรา ที่ลึกลงแล้ว

เค็ม ครบที่ลึกลงแล้ว แต่ผมว่ามันยังไม่ตึกหรอก คุณเคยกลับกับวลัยที่ท่าก๊อเคย

นรา คุณมีเรื่องอะไรจะพูดกับผม

เค็ม ออ, มี (ล้วงจดหมายมาจากกระเป๋า) จดหมายฉบับนี้คุณเขียนใช่ไหม?

วลัย เค็ม คุณคนตึกขึ้นอีกแล้ว

เค็ม ออ, ของคุณ เราคงพูดกันให้รู้เรื่องเสียที

วลัย เค็ม คุณกำลังเข้าใจผิดนะ

เค็ม ไม่ผิด เธออย่าพูดดีกว่า เคียวจะเจ็บตัวอีก

นรา คุณเค็ม ผมไม่ปฏิเสธเรื่องจดหมาย แต่ผมก็ไม่ได้เขียนอะไรมากกว่าเรื่องงวน

เค็ม มันไม่ใช่เรื่องงานเท่านั้น คุณอ่านดูตอนท้ายนี้

นรา (รับมาอ่าน) ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร ผมพูดอย่างเพื่อนที่หวังดีต่อกัน

เค็ม (หัวเราะ) เพื่อน อะไร ๆ มันก็เพื่อนเสียทั้งนั้น นี่คุณนราผมขอออกคุณเป็นคำสาคว่าตั้งแต่
บัดนี้เป็นต้นไป ขอให้คุณเลิกเกี่ยวข้องกับเมียผม

นรา คุณเค็ม ผมไม่ได้ล่วงเกินสิทธิของคุณเลย โปรดเข้าใจเสียใหม่

เค็ม ถึงขนาดนี้แล้วยังไม่ล่วงอีกหรือ แล้วเมื่อไรถึงจะล่วงเล่า มีต้องรอให้มันปองขึ้นมาเสียก่อน
หรือ?

นรา คุณเค็ม คุณดูถูกคุณวลัยมาก

เค็ม เมียผม ทำไม ผมดูถูกไม่ได้หรือ เตะยังไ้ไ้มา

นรา คุณหาเรื่องมาก

เค็ม มันต้องหาเรื่อง หาเรื่องยังมีมันยังขนาดนี้ ถ้าไม่หาเรื่องมันจะขนาดไหน

นรา ก็เพราะคุณหาเรื่องนะสิ คุณวลัยถึงได้ไม่ชอบ

เค็ม ออ, เขาไม่ชอบผมมานานแล้ว เขาไม่ได้รักผม

นรา คุณทราบเหมือนกันหรือว่าคุณวลัยไม่ได้รักคุณ

เค็ม ออ, ทราบสิ

นรา แล้วคุณก็ไม่ได้รักคุณวลัย

เค็ม รักหรือไม่รักมันเป็นเรื่องของผม ชูระอะไรของคุณ

นรา ผมอยากให้คุณกับคุณวลัยมีความสุข

เค็ม ก็คุณเลิกเกี่ยวข้องกับเขาเสียสิ

นรา ผมไม่ได้เกี่ยวข้องกับ เขาไม่ได้ละเมิดสิทธิของคุณ คุณต้องเข้าใจข้อนี้ การที่ผมสนใจกับคุณวลัย
ก็เพราะผมเห็นคุณวลัยไม่มีความสุข มันไม่ใช่เรื่องของผมก็จริง แต่มันเป็นเรื่องของมนุษย์
ธรรมดา ผมรู้ว่า คุณวลัยไม่มีความสุขมานานแล้ว ก่อนที่คุณวลัยจะมาทักเรื่องเพลงกับผม
คุณวลัยก็ไม่เคยมีความสุข นี่ยาหาว่า คุณวลัยมาเล่าอะไรให้ผมฟังนะ คุณวลัยเป็นผู้ที่พอที่จะไม่
เล่า แต่ผมก็รู้ เพราะผมสนใจ ผมอยากให้คุณเข้าใจว่า คุณวลัย เป็นภรรยาที่ดีของคุณ ทำงาน
ทุกอย่างเพื่อคุณและยายแป้ว คุณจะหาผู้หญิงอย่างคุณวลัยไม่ได้อีกแล้ว

เค็ม คุณคิดว่าผมไม่ทำงานหรือ?

นรา ผมไม่ได้ว่าคุณไม่ทำ ผมบอกว่า คุณวลัยทำ ถ้าคุณกับคุณวลัยเข้าใจกันได้ผมก็รับว่าจะไม่เข้า

- มาสนใจอะไรด้วยอีก
- เคิม วลัยกับแหมเป็นัวเมียกัน ไม่ว่าอะไรจะเกิดเป็นเรื่องของเราไม่ใช่เรื่องของคุณ
— คุณไม่ต้องเกี้ยว
- นรา แหมต้องเกี้ยว
- เคิม เพราะเหตุใด
- นรา เรามาพูดกันอย่างสุภาพดีกว่า แหมรักคุณวลัย
- เคิม (หัวเราะ) นั้นไหมละ เทานี้ก็หมดเรื่อง คุณมารักเมียแหมแล้วคุณยังมีหน้าพูดออกมาได้ว่า
คุณไม่ได้ละเมิดสิทธิ
- นรา ฟังนี่ก่อน คุณเคิม แหมมีสิทธิที่จะรักใครก็ได้ รักอยู่ในใจ แหมจะทำผิดก็ต่อเมื่อมันมากกว่ารัก
ในใจ แหมขอบอกคุณว่าเดี๋ยวนี้แหมกำลังจะเริ่มทำผิด
- เคิม คุณกำลังจะเริ่มทำผิด (หัวเราะ) เพิ่งจะเริ่มหรือหรือนี่ อ้อ. เพิ่งจะเริ่ม
- นรา คุณจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม แหมขอบอกว่าแหมกำลังจะเริ่ม ทำไม่ถึงเพิ่งกำลังจะเริ่ม ก็เพราะ
ว่าแหมทนคุณวลัยในสภาพอย่างนี้ไม่ได้อีกแล้ว แหมจะต้องใช้สิทธิของมนุษยธรรมพูดกับคุณ
- เคิม คุณจะพูดอะไร
- นรา ถ้าคุณรักคุณวลัย ก็ขอให้คุณเป็นพ่อบ้านให้ดีกว่านี้ อย่างัวกินแต่เหล้าเล่นการพนัน ทิ้งให้
คุณวลัยกับแบ่วอด ๆ หยาก ๆ ถ้าคุณทำได้ แหมก็จะเลิกติดต่อกับคุณวลัยอย่างเด็ดขาด แต่
ถ้าคุณทำไม่ได้ก็ขอให้คุณหย่าขาดกับคุณวลัยเสีย
- วลัย นรา
- นรา ขอโทษ แหมขอพูดให้หมดเปลือกเสีย
- เคิม ตั้งแต่เกิดมาก็เพิ่งเจอคุณอย่างคุณนี่แหละ (หัวเราะ) คุณมีสิทธิอะไรจะมายื่นคำขาดกับ
แหม...หา...คุณมีสิทธิอะไร คุณกำลังนั่งอยู่ในบ้านของแหม รู้ไหม
- นรา แหมยอมเป็นคนทนทาน แต่แหมยอมให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีกไม่ได้แล้ว
- เคิม นี่เห็นจะตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ไช้ไหม วลัย
- วลัย ตกลงอะไร
- เคิม ก็ตกลงจะมาขอหย่ากับฉันนะซี
- วลัย ฉันไม่เคยตกลง
- เคิม โทษที ยังมีหน้ามาพูดได้ นี่วลัย ขอให้รู้ไว้ว่าคนอย่างฉันไม่มีวันเสียละที่จะยอมให้เธอ
ลอยนวลไปได้อย่างงาย ๆ เธอไม่เคยรักฉันเลย ฉันรู้ เธอคงอยู่กับฉันจนกว่าเธอจะรัก
ฉัน หรือจนกว่าเธอจะตาย
- นรา คุณทารุณมาก
- เคิม คุณพูดถึงมากไปเสียแล้ว นรา เพราะว่าคุณออกจากบ้านแหมดีกว่า อย่าให้แหมต้องไขว่คว้าเลย
- นรา คุณไม่ต้องไล่ แหมไปแน่ แต่แหมขอคำขาดจากคุณ
- เคิม คำขาด คำขาดอะไร
- นรา คุณจะให้ความสุขคุณวลัยได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ก็ขอให้คุณหย่าขาดจากคุณวลัยเสีย
- เคิม แหมไม่หย่า
- นรา ถ้าไม่หย่า คุณจะหาว่าแหมละเมิดสิทธิของคุณไม่ได้ละ
- เคิม คุณจะทำไม

นรา แต่มันก็ไม่ทำไม แต่ผมไม่รับรองว่าผมจะละเมิดสิทธิของคุณหรือไม่ เพื่อชีวิตของผู้หญิงที่ผมรัก

เค็ม ต่อไปนี้ คุณไม่มีวันที่จะได้พบวลัยอีกแล้ว วลัยจะเลิกร้องเพลง

วลัย เค็ม

เค็ม ไม่ต้องมาเค็มกับฉัน เธอหยุดร้องเพลงได้แล้ว

วลัย ถ้าฉันหยุดร้องฉันจะเอาอะไรกิน

เค็ม ฉันมีข้าวให้เธอกิน

วลัย คุณไม่เคยทำอะไรฉันแม่แต่น้ำล้นหกหยกหนึ่ง คุณกินแต่เหล้า คุณเล่นแต่ไพ่ คุณเกือบไม่รู้จักบ้าน เพราะบ้านเป็นแค่เพียงโรงแรมสำหรับคุณพักนอนเท่านั้น พวกที่ผูกกันเสียให้หมด ฉันออก ๆ ทยาก ๆ มาเป็นปี ๆ อยู่ได้เพราะทำขนมขาย แผลต้องออกจากโรงเรียนก็เพราะเหตุนี้ คุณเอาเงินไปเล่นให้หมด กินเหล้าหมด คุณได้เงินมาคุณไม่เคยทำอะไร ฉัน ฉันเลี้ยงลูกมาจนโตก็เพราะเงินค่าขายขนม ชีวิตอย่างนี้ฉันทนมานาน แต่ต่อไปฉันจะไม่ทนอีกแล้ว ฉันกินรนไปหัดร้องเพลงก็เพราะต้องการเงิน บังเอิญเสียงฉันดีพอ ฉันก็มีชื่อเสียงขึ้นมา เวลานี้แผลเข้าโรงเรียนได้อีก ก็เพราะเงินค่าร้องเพลงของฉัน คุณจะให้ฉันหยุดร้องเพลงฉันหยุดไม่ได้ ถ้าฉันหยุดแผลก็ต้องออกจากโรงเรียนอีก ฉันเคยถูกออกจากโรงเรียนเพราะพ่อไม่ให้เรียน ฉันอยู่ทุกวันนี้ก็เพราะไม่ได้เรียนหนังสือ ฉันจะยอมให้แผลใจเหมือนฉันไม่ได้ อย่างไรก็ตามเสีย ฉันก็จะร้องเพลง คุณจะมาห้ามฉันไม่ได้

เค็ม งั้นหรือ ถ้าฉันห้ามเธอไม่ได้ ฉันก็เป็นตัวเธอไม่ได้ (หัวเราะ) คอยดูซิแล้วกันว่าฉันจะห้าม ~~เธอ~~ เธอได้ไหม ฉันมีวิธี แล้วเธอจะรู้ (คนตรี)

(เสียงคนตรีบนเวทีในบทรูม สมมุติว่าเป็นเวลาหลังเที่ยงคืนแล้ว คนตรีกำลังบรรเลงในท่ามกลางแขกที่มาเป็นประจำ เมื่อจบเพลงก็มีเสียงคนมือ แล้วนราก็ออกมาประกาศ)

นรา ผมจำได้ว่า ท่านที่เคยเรียกเสียงของคุณรัตนาวดี บัดนี้คุณรัตนาวดีได้กลับมาจากนิดาแล้ว จะได้นำปรากฏตัวเป็นครั้งแรกที่บทรูมในลำดับต่อไป ด้วยเพลงที่ท่านถามหา คือเพลง "รุ่งทิวา"

เสียงแขกผู้ชาย แล้ววลัยของเราละ คุณจะว่าอย่างไร

อีกเสียงหนึ่ง คุณมอกว่าวลัยจะมาตั้งแคร์บดินวานขึ้น

อีกเสียงหนึ่ง นี้วลัยหายไปตั้ง 7 วันแล้ว ทำอย่างนี้ บทรูมจะล้มระ จะบอกให้

นรา ครับ ครับ คอว่ามาเถอะครับ ผมรับทั้งนั้น ผมกำลังพยายาม....

เสียงแขกผู้ชาย กำลังพยายามอีกแล้ว คุณกำลังพยายามมาที่ครั้งแล้ว

นรา คุณวลัยป่วยเป็นไข้หัวครับ ไข้ คนเป็นหัวเสียงดีไม่มีไข้ครับ ขึ้นให้ร้องผมก็แยเท่านั้นเอง กรุณาให้โอกาสอีกสักวันสองวันเถอะครับ คุณวลัยมาแน

อีกเสียงหนึ่ง เราจะรอ แคคองแนนะ ถ้าวลัยยังขึ้นไม่มาเราจะไม่ยอมเยี่ยมบทรูมอีกแน่นอน

นรา ผมรับรอง รับรองแน คุณวลัยต้องมาแน ต่อไปนี้ผมขอเชิญคุณรัตนาวดี

(เสียงคนมือ แล้วเสียงคนมือนี้ก็ค่อย ๆ เบาลง เพราะทางออกไป สมมุติว่านราเดินกลับเข้าไปหลังเวที ได้ยินแต่เสียงเดินของนรา เสียงนราเดินไปเดินมาอย่างไม่สบาย

ทันใดนั้นก็มียี่สิบคนร้องเรียก)

(เสียงร้องเรียก) นรา คุณนรา

นรา อะไร อะไรกันเทพ (เสียงเพรียวออกมา)

เทพ คุณวลัยมาแล้ว

นรา วลัยมา แหมหรือ คุณเห็นหรือ

เทพ ก็คุณวลัยบอกให้แหมมาตามคุณกำลังรออยู่ในห้องพัก

นรา (อย่างลึกลับ) วลัยมา

(เสียงนราวิ่ง สมมุติว่าไปถึงประตูห้องพัก เสียงประตูเปิด)

นรา วลัย

วลัย ค่ะ คิดขึ้นมาแล้ว มาบอกคุณว่า...

นรา อย่าเพิ่งพูด อย่าทำให้ผมมีความสุขก่อนที่คุณจะร้องเพลง

วลัย ค่ะ คิดนักร้องเพลง มาที่นี่เพื่อจะร้องเพลง คิดนักร้องเพื่อคุณคนเดียว

นรา ร้องเพื่อผมคนเดียวหมายความว่าอย่างไร

วลัย คิดนักร้องเพลงจนมีชื่อเสียงโด่งดังก็เพราะคุณสอน คิดนมาวันนี้ก็เพื่อจะตอบแทนบุญคุณของคุณ เป็นครั้งสุดท้าย

นรา (ตกใจ) ครั้งที่สุด ทำไมถึงต้องครั้งสุดท้าย

วลัย เห็นจะต้องสุดเสียงเพลงเสียแล้วค่ะ นรา

นรา สุดเสียงเพลง

วลัย คิดนไม่มีหวังจะร้องเพลงได้อีกแล้ว

นรา (ตกใจ) อ้าว, ทำไม

วลัย ระหว่างเพลงกับแหม่ คิดนต้องเลือกแหม่ก่อน คิดนไม่มีทางไหนจะเลือกอีกแล้ว

นรา วลัย แหม่หมดแล้ว เรื่องมันยังงัยกัน คุณหายไป 7 วันผมไปตามก็ไม่พบใคร บ้านใส่กุญแจ คุณไปไหน

วลัย เรื่องมันมากค่ะ ไม่เกินกว่ามันจะต้องเป็นไปอย่างนี้

นรา บลูลมถูกคอกว่าทุกคืนเพราะคุณหายไป เมื่อคืนนี้ถูกคอกว่าอีก แหม่ของคุณบอกว่าจะไม่เหยียบ บลูลม ถ้าคุณไม่มา ผมก็เลยสัญญาว่า คุณต้องมาแน่ อีกวันสองวันก็จะต้องกลับมา ผมโกหกเขา ว่าคุณเป็นหัว ร้องเพลงไม่ได้ แต่ที่คุณว่าจะมาร้องเป็นครั้งสุดท้าย ผมมีตายหรือ

วลัย นราขา คิดนพูดไม่ออก เห็นใจคุณอย่างที่สุด แต่ว่าคิดนสุดทนทางเสียแล้ว

นรา เล่าเรื่องให้ผมฟังก่อน อย่าเพิ่งท้อแท้ บางทีจะมีทางออก

วลัย ทางออกไม่มีค่ะ มันเป็นเรื่องของความเห็นแก่ตัว ความเห็นแก่เปรียบ ความทราบดีไม่มีใครจะ ช่วยคิดนได้ เพราะมันเป็นอำนาจของเขา กฎหมายก็ทำอะไรไม่ได้

นรา อำนาจของเขา คุณหมายความว่าอย่างไร

วลัย เขามีเขาเป็นพ่อแหม่ เขาเป็นตัวของคิดน เขามีอำนาจจะทำอะไรกับแหม่ก็ได้

นรา แล้วเขาทำอะไร

วลัย เขาจะไม่ยอมแหม่ไปค่ะ

นรา ชะไมย

วลัย ค่ะ เขาจะไม่ไปไว้ที่ไหนก็ไม่ทราบ คิดตามอยู่ 7 วันแล้ว ก็ยังตามไม่พบ
นรา แล้วเค็มละ

วลัย เขาออกจากบ้านไปอยู่บ้านเพื่อน เขายืมคำขาดให้คิดน เลิกร้องเพลง
นรา ให้เลิกร้องเพลง

วลัย เขายอมว่าให้คิดน เลิกร้องเพลง แยกกับเพลง ถ้าคิดนยังขึ้นร้องเพลงเขาจะไม่คืนแม่ให้
คิดนจะไม่ไต่พบแม่อีกเลย หมายความว่าแม่จะคงถูกออกจากโรงเรียน อาจจะตาย
หรืออาจจะโตไปเป็นคนใจอย่างคิดน แต่ถ้าคิดนยอมเลิกร้องเพลง เขาจะพาแม่กลับมาบ้าน
คิดนต้องยอมแพเขาละ นรา

นรา ทวณ ทวณเหลือเกิน คุณศักดิ์สนใจแน่แล้วหรือ วลัย

วลัย ค่ะ ต้องศักดิ์สนใจอย่างนี้

นรา ไม่มีทางอื่น

วลัย ไม่มีค่ะ

นรา เขาก็ยังเห็นแต่ความมีอยู่ดี คุณเลิกร้องเพลงแล้วคุณจะได้เงินที่ไทน์ไปให้แม่ไว้เรียนหนังสือ
แล้วก็ค่าใช้จ่ายในบ้าน เค็มเขาก็ไม่เคยให้คุณ คุณจะได้ยังงี้

วลัย ไต่หรือไม่ได้ก็ต้องอยู่ เวลาคิดนต้องการอย่างเคียวเท่านั้น ต้องการให้แม่กลับมา

นรา ถูกแล้ว คุณไม่มีทางอื่น เขมเห็นใจ แต่ทางที่คุณเลือกนั้นมันเป็นทางตัน

วลัย ค่ะ คิดนทราบ ทางมันตัน คิดนกับคุณจะต้องถูกขังอยู่ในห้องมีอยู่ตามเค็ม ไม่มีความหวัง
ไม่ใช่นาคค คิดนจะเป็นอย่างไรไม่สำคัญ แต่แม่กำลังเคียวไต่ แะจะไต่อยู่ในความมืด ไต่
ไปเป็นคนใจ

นรา แล้วเค็มเขาไม่บอกหรือว่าเขาจะช่วยค่าใช้จ่ายคุณเท่าไร ถ้าคุณขาดรายไต่ทางร้องเพลง

วลัย เขาไม่พูดค่ะ ไม่เคยพูด เขาทำอย่างนี้ก็เพื่อจะทรมานคิดน เขาโกรธที่คิดนไม่เคยรักเขา
เลย แต่เขาไม่คิดบางวามดรายมันตกอยู่กับแม่

นรา เขาคิดอย่างคนเมาเหล้า เหล้ามันคิด ไม่ใช่เขาคิด เขาคิดว่าคุณควรลองพยายามรักเขาดู
บางทีเขาอาจจะดีขึ้น

วลัย คิดนไม่เคยรักเขาเลย พยายามอย่างไรก็ไม่สำเร็จ คิดนไต่กับเขาไม่ใช่เพราะรัก คิดนเห็น
ความทารุณของแม่เลี้ยง นาคกลับมาพบความทารุณจากเขาแทน คิดไปแล้วก็อยากจะเรียกว่า
เป็นเวรกรรม คิดนเสียใจค่ะ นรา ที่ทำให้คุณต้องลำบาก

นรา สำหรับผมไม่เป็นไร บอกรวมจากกระเทือนบ้างถ้าคุณเลิก แต่เราก็คงหาวิธี มันเป็นเรื่องของการ
คำ คุณไม่ต้องวิตก เขมกำลังคิดว่าผมจะช่วยคุณไต่อย่างไร

วลัย กรุณาอย่าลำบากเพราะคิดนอีกเลยละ คุณลำบากมากพอแล้ว

นรา มันไม่ใช่เรื่องของความลำบาก มันเป็นเรื่องของหน้าที่ เขมมีหน้าที่ของคุณ

วลัย หน้าที่ หน้าที่อะไรคะ

นรา เขมรักคุณ วลัย เขมรักคุณมาก ความรักของเขมคือหน้าที่

วลัย ชอบพระคุณคะ เขมมันไม่ยุติธรรมนะคะ

นรา ทำไมจะไม่ยุติธรรม มันยุติธรรมที่สุด ความรักคือความเสียสละ ความเสียสละคือการทำหน้าที่
ที่ เขมทำหน้าที่ไต่คุณ เขมมีความสุข เขมไต่ความสุขเพียงเท่านี้เขมพอใจแล้ว เขมอยากจะบอกคุณ

ว่าผมอยากช่วยแป่ว

วลัย ช่วยแป่ว ?

นรา ผมขอรอง และคุณคงไม่ปฏิเสธ การศึกษาของแป่ว เป็นเรื่องของผม

วลัย นรา มากเกินไปละ

นรา ไม่มาก

วลัย คิดันรับไม่ได้ละ

นรา เพราะเหตุใดถึงรับไม่ได้

วลัย ไช้ นรา ถ้าคุณเป็นคิดันคุณคงจะทราบว่าคิดันรับความกรุณาของคุณอย่างนี้ไม่ได้

นรา แต่ถ้ามองเป็นผมคุณก็จะรู้ว่าคุณคงทำอย่างที่ผมจะทำ

วลัย คิดันขอรองละ ออชาเพิ่งสร้างความผูกพันให้แก่ตัวคุณเองมากนัก คิดันจะพยายามเลี้ยงแป่ว ด้วยวิธีเดิม คือทำขนมขาย มันอาจจะขายดีกว่าปีกลายก็ได้ ให้คิดันลองคลุกก่อนนะละ นรา

นรา คุณรังเกียจอะไรหรือ คุณไม่ไว้วางใจผมหรือ คุณไม่เชื่อหรือว่าผมรักคุณ

วลัย คิดันเชื่อกะ แต่....

นรา แค่อะไร ความรักไม่มีแค่นี้ คุณคงทำให้ผมต้องคิดเสียแล้ว ผมอาจเข้าใจคุณผิดก็ได้

วลัย เข้าใจผิดยังไงละ

นรา เข้าใจว่าคุณรักผม

วลัย (นิ่งอึ้ง)

นรา คุณไม่เคยบอกผมเลยว่าคุณรักผม

วลัย คะ คิดันจะบอก คิดันมาครั้งนี่ก็เพื่อจะบอกว่า คิดัน...คิดันรักคุณนะ แต่ขอให้มันเป็นเพียงเท่านั้น ...ขอให้มันเป็นเพียงความฝันที่จะทำให้คิดันอบอุ่นใจ เมื่ออยู่ลำพังคนเดียว เราจะพบกันเป็น ครั้งสุดท้ายในวันนี้ เราจะไม่ได้พบกันอีก

นรา วลัย....

(มีเสียงเทปวิ่งมา เสียงประตูเปิด)

เทพ รัตนาวดีจบเพลงแล้ว คุณจะเอาอย่างไรนรา

นรา จบแล้วหรือ (พูดอย่างเลื่อนลอยเกือบไม่รู้สึกรู้ว่า)

วลัย นราคะ ไปรดอกไปประกาศว่าคิดันจะรองต่อไป

นรา วลัย คุณตรอมหรือ

วลัย พรอมกะ ไม่ต้องห่วง คิดันแต่งตัวมาจากบ้านเรียบร้อยแล้ว

นรา คุณแน่ใจหรือ....

วลัย คิดันตั้งใจมาร้องเพลง....ร้องครั้งสุดท้ายที่สวน

นรา ครั้งสุดท้าย....สุดเสียงเพลง....(ถอนใจ) ชีวิตมันทารุณเหลือเกิน

(เสียงเดิน สมมุติว่านราเดินออกไปยังเวที วลัยเดินตามไปพร้อมกับเทพ และยืนอยู่ข้างม่าน)

นรา ท่านที่เคารพ ผมมีข่าวจะเรียนให้ทราบ ผม...เออ....ผม ไม่อยากจะเป็นชาวดี เกินไปนัก คุณวลัยมาแล้ว....

เสียงหลายคน วลัย วลัย กลับมาแล้วหรือ ? (ตะโกน) วลัย...วลัย

พระเจ้า ไหนคุณว่าวลัยเป็นทวด

นรา กรับ เป็นหวัด...แต่...เออ...เหง้าหาย...ก็มาตามมาแต่...กรุณาอย่าผิดหวังเกิน
ไปนะกรับ...คุณวลัยอาจเป็นหวัดอีกก็ได้

พระเวร พูดยเป็นเล่นไปนะ เป็นหวัดบ่อย ๆ มันก็แย่นะสิ

นรา มีอะไรเที่ยงแท้เล่ากรับ ในโลกนี้ ชีวิตมันเป็นอนิจจัง เราอยู่กับอุปาทาน...อยู่กับ ความ
ทุกข์

พระเวร เอ...นรา... ที่ไม่ใช่วิก... แล้วก็ไม่ใช่วันพระ คุณอย่าเทศนาไปวัดแบบบ่อยเลย เอา
วลัยของเขามาเร็วเข้า

นรา กรับ...กรับคุณวลัยมาแล้ว รอเชิญคุณวลัย
(เสียงมีเท้าวลัยออกมาข้างเวที เสียงทยอยมือดังกราวใหญ่ เสียงเรียกชื่อวลัยซ้อน ๆ กัน)

วลัย ค่ะ... (หันตัวไปหา)... ค่ะขอประทานโทษค่ะ ที่หายตัวไปนาน ค่ะมากราบเท้าอีกครั้ง
หนึ่งค่ะ ค่ะวันนี้ แล้วก็...ไปรบกวน...บางทีก็ฉันก็อาจถูกตำหนิอีก...

พระเวร ไม่มีใครตำหนิ เรารักคุณ เราบูชาเสียงของคุณ คุณจะร้องเพลงอะไรค่าวันนี้

วลัย สุดเสียงเพลงค่ะ

พระเวร อะไรสุดเสียงเพลง

เสียงผู้ชาย เพลงใหม่หรือ ชื่อไม่เคยได้ยินเลยนี้

เสียงผู้ชาย ชื่อมันเทร่ากันนี้ วลัย ประเดี๋ยวคุณก็เลยสุดเสียงเพลงเอาจริง ๆ แล้วเราก็เลยพากันแยก
หมกเท่านั้นเอง

วลัย ค่ะขอกราบเรียนเพื่อเตรียมตัวสื่อกับอนิจจังหมอนะคะ ถ้าชีวิตฉันยังไม่สุดสิ้นเสียงเพลงก็
คงจะยังไม่สุดสิ้น

พระเวร ถูกแล้ว ๆ คุณพูดถูกร้อยเปอร์เซ็นต์เต็ม

วลัย เทว่า....ขอยกเว้นก็จ่าจะคงมีบ้างนะค่ะ ค่ะขอวิงวอนไปรบกวน ถ้าฉันมีอะไรที่จะทำให้
ท่านที่เคารพต้องผิดหวังบ้าง ค่ะ... ค่ะฉันพูดไม่ถูกหรอกค่ะว่ารู้สึกอย่างไร กรุณาอย่าถาม...
กรุณาให้ฉันขอบพระคุณอย่างจริงใจ สำหรับความรู้สึกอันนี้ซึ่ง ที่ทุกท่านได้มีต่อฉัน ตลอดเวลา
ที่ผ่านมา...ถ้าฉันยังมีชีวิตอยู่...เสียงเพลงที่ดังคงจะยังไม่สุดสิ้นหรอกค่ะ... ค่ะขอขอบพระคุณ
อีกครั้งหนึ่ง คุณนราค่ะ เราจะเริ่มเดี๋ยวนี้ใช่ไหมคะ

(นราให้ดนตรีเริ่ม แล้ววลัยก็ร้องเพลง เมื่อเพลงจบก็มีเสียงทยอยมือกราว และมีเสียงเรียก
ชื่อวลัย เสียงดังกลบ)

พระเวร สักที ๆ ยังไม่เริ่ม

เสียงผู้ชาย วลัยพิเศษเหลือเกิน เสียงของคุณ...โอ เสียงของคุณ

เสียงผู้ชาย วลัย เอ๊ะ ทำไมถึงร้องให้

เสียงผู้ชาย วลัยร้องให้ ร้องให้จริง ๆ หรือนี้
(เสียงวลัยสั่น)

นรา วลัย (กระซิบ) คุณกำลังอยู่บนเวทีริมสทึบขอบ
(เสียงวลัยสั่นถี่) แล้วก็เสียงมีเท้าวิ่งออกไป สมมุติว่าวลัยวิ่งหนีเข้าโรง)

พระเวร อ้าว วลัย

เสียงผู้ชาย อะไรกัน วลัย วลัยนั้นจะไปไหน

พระเวร คุณนรา ขงกันแล้วหรือ

X

เสียงผู้ชาย นรา นึกเสียงเพลงจริง ๆ หรือ

พระเวศ นรา นรา วลัยไปแล้ว

นรา (ต้นคั่น) วลัยไปแล้ว.... วลัยไปแล้ว....

ควม

คนตรี

การแสดงนาฏกรรมชีวิตของคณะกาวิ เรื่อง "สุกเสียงเพลง" ของ สด กุรมะโรหิต

ได้พูดถึงเพียงนี้ ผู้แสดงของเราคือ

ลัดดา สารทายน แสดงเป็น วลัย

อติเรก จันทระเรื่อง " นรา

สาทิพย์ อินทรกำแหง " เติมศักดิ์

สรวง อักษรานุเคราะห์ " พระเวศ

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงประพันธ์เพลงและอำนวยการดนตรี

คณะกาวิขอลาท่านไปก่อน จนกว่าจะพบกันใหม่

สวัสดิ์